



Műfizetési árak:
Fél évre 4 kor. Negyedévre 2 kor.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
SZÉKELY IMRE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Piacz-utca 43. sz.

Utolsó rugás.

Rég tudtuk, hogy Fejérvári
Szépséges kormánya,
Éhes, mint az éhfarkas, a
Sajtószabadságra.
Hiszen azért szerelte föl
Ügyészi gárdáját,
Hogy vágja ki a népjognak
Ez élete fáját.

Haj, de az ügyészi gárda
Nem bizonyult jónak,
Tesz-vesz, ámde nem embere
A császári szónak.
Nos, ha nem az emberei,
Játszuk ki hát őket:
Vagyük elő főrvényt tenni
A betűszedőket! —

S ismét a nép rohan belé
Elöl a szuronyba,
A miniszter urak pedig
Nevettek markokba.
Ime a nép, mely áhítoz
Jogot, szabadságot,
Hogy rombolja önmagát, a
Sajtószabadságot! —

Végső a te kaczagásod,
Önkénynek kormánya,
A baldokló számárnak az
Utolsó rugása.
Mert most már az is belátja
A ki vak volt eddig,
Hogy mástól várhatjuk a jót,
De tefőled — semmit!

A téli árak megérkeztek; az összes nyári árak és **MARADÉKOK**
nagyon olcsón lesznek eladva.

Lövy F.  **Vigyázz: kékre festett kirakat.** 

Garantirozott hírek.

(—) **A Hortobágy** hasznosítása érdekében már külön „*lenyomatozott*“ is az irodapárt lapja a multkor, — olvasóinak rettenetes szórakoztatására. — **Hát bizony nagy baj is az,** mikor az embernek a *háza* van érdekelve; akkor bizony hátrább közérdek és *háza*!

(—) **Nagyon rossz** lábon állanak a siketnémák anyagi viszonyai. Reméljük azonban, hogy az iparkamara a karácsonyi vásár jövedelmének felosztásakor rólok is megemlékezik, vagy ha nem, hát egy *ujvi vásárt* rendez a számokra.

(—) **Rohamosan** halad a rendőrségünk reorganizációja; egyenruhával látják el még a rendőrségi díjnokokat is. Biztosra vehető, hogyha a betörők meglátják a tömérdék rendőri apparátust, elszörnyedve fognak — még többet lopni a városban.

(—) **Hivatalvesztésre** ítélték egy városi hivatalnokot. Nagyon ügyetlenül védekezhetett az illető, mert ha elmegyén utmutatásért *Papplaczihoz*, olyan helyre tanácsokat kapott volna a nagy szeszkapacitástól, hogy holtáig vizsgálat alatt ugyan, de hivatalban maradt volna.

(—) **A városi földek** bérbeadása nem valami jól sikerült a mult héten, pedig árverező volt elég. De hát mostanában a város árveréseit *árlejtésnek* szokták tekinteni — és tapasztalás szerint a legkisebbet ígérő ajánlata vétetik a legelőnyösebbnek.

(—) **A mult héten** megint fordultak elő verekedések, bieskázások és lopások szép számmal, pedig reggelig égnek már a gázlámpák. De mit ér az, ha a rendőrség meg reggelig alszik!

(—) **Egyik helybeli** temetkezési intézet már hetek óta hirdeti, hogy olcsóbb lett a temetkezési áru. Rajta tehát, debreczeni lakosok, igyekezzetek meghalni minél előbb, míg megint drágább nem lesz a temetkezés!

(—) **Azt ujságolták** a mult héten a helybeli lapok, hogy a Csapókert a saját erejéből, a városi mérnöki hivatal nélkül, megcsinálta az *uteza-rendezést*. De hát ugyan mondják meg a lapok, mit csinált, mióta fennáll, ez a városi mérnöki hivatal?

(—) **Nagyléta község** mutatta meg igazán gyakorlatilag a nemzeti ellenállást, mert nem ad éjjeli szállást az odaérkező finánczféléknek. Lám, meny nyire hátul kullog itt Debreczen! Itt a várost az általános házbéradóval ki akarják verni a finánczok a saját lakóházából is!

(—) **Budapesten** megtörtént az a példátlan eset, hogy a nyomdászok álltak akezióba a sajtószabadság ellen. Hát mire való lenne akkor nekik az általános választójog által biztosított szabadság, mikor az abszolútizmus szolgálatába lépven, épen a szabadság ellen küzdenek?!

(—) **Ugylátszik**, utolsót rugott a mult héten a Fejérváry-kormány, mikor a sajtószabadság ellen követett el merényletet. A sajtószabadság ki fogja ezt heverni, hanem a haldokló számárnak ez az utolsó rugása volt!

(—) **A belügynök** takarékoskodik, olyan szükre szabta a közkórház költségeinek fedezésére szánt összeget is, hogy nem lehet kijönni belőle. Akkor kellene ezt a takarékosagot alkalmazni, mikor előáll a hadügyér és póthitelt parancsol!

(—) **Ugylátszik** a darabont kormánynak minden száka a szemében. Most a lapjaiban a szabadkőművesek ellen fordult, kik szerinte nem eléggé szabadelvűek. Talán szeretné, ha tanulnának tőle egy kis kormánypárti szabadelvűséget, olyat, mint a minő most van a pesti megyeházán?

(—) **A pesti magyar nők Köre** a jövő hónapban ünnepélyt rendez a *kalábriai* károsultak javára. Igazán megható jótékonyág, kivált ha meggondoljuk, hogy Budapesten ezrével vannak hajléktalanok és éhező gyermekek s azok javára nemhogy a magyar nők köre, de még a kutya sem rendez ünnepélyt.

(—) **A haladópart** lapja megint bevett a mult héten valamit, amitől tisztulása volt a fejének, mert azt a piszkot lökte ki, hogy Kossuth Ferencz az *abszolútizmust* akarja. — Ugylátszik, Budapesten még sokkal rosszabb a közegészség, mint nálunk, hogy az ilyen ragályos beteget is szabadon engedik járni.

(—) **A budapesti rendőrség** tisztikara tisztelgett a mult héten „méltatlan meghurezoltatása“ alkalmából a főkapitányánál. De hát a hivatalos apparátus helyett a főkapitány ur szívesebben fogadta volna az országos kaszinó tisztelgő küldöttségét.

(—) **A mult héten** merényletet követtek el a czár ellen és ettől nem a czár ijedt meg, hanem az európai börzék reszkettek az izgalomtól. Hja, az atyuska föl sem veszi már az eféle apró-cseprő kelemetlenséget, hiszen uralkodása folyamán az ilyesmihez már hozzászokott.

(—) **A klerikális „Alkotmány“** nem tud hová lenni afölötti dühében, hogy a király is az általános választójog mellett nyilatkozott. Hát csakugyan semmire volna már a népbutító papi befolyás? A népszabadság napja már egészen a trónig világít el és ott nem vakulnak meg tőle. Csak a baglyok panaszkodnak, hogy a világoson nem látnak — rabolni.

 **Csipke
függönyöket**



legszebben tisztít
Hrabéczy Antal

ruhafestő és tisztító intézete
Debreczen Széchényi-utca 42. sz.



Értelmes Balázs

külsősori lábbeli készítő hazafias tünődései.



Ha Értelmes nem volnék, hanem csak egy silány számárfejjel bíró alak, még akkor is tisztára felfogatnék általam, hogy a sajtó csak úgy lehet szabad, ha nem háborgattuk.

Már most micsoda Istentől elrugaszkodott bőszt üvöltmény azt mondani a budapesti Fekete Banda lapjainak, hogy a szent szabadság nevében kellett úgy eljárni, a miként eljárni nem átalottak a hazafias lapokkal szemben.

Hát nem rosszabbak azok a czudarok a fekete himlőnél, a kik a szabad véleménynyilvánítást betörő vassal és csákánnyal akadályozzák meg! Híztál ugy-e te szív nélkül született marczona muszka, te rút Rudnay, mikor bilineset raktak ama munkáskezerekre, melyek silány koponyádat serényen kopogtatták.

Oh, hogy az áldott levegőt nem lehet a jók számára külön raktározni, mert bizony kár beléd.

Na de rövid ideig tartott nérói kéjtelgésed a vad pusztítás felett, mert győzött az igazság, mely visszakergette sötét oduikba amaz éjjeli fenevadakat.

Oh Rudnay, nem tudom rugna-i rajtad valaki oly testhezállót, mint én, ha lábom járásába sodorna a végzet.

De ha te nem vagy is itt lábom ügyében, itt van Miska, kit ime gummilapdászatilag pattanték fel a plafonig busult gerjedezésében, mert politikai nézeteimet szájhuz és viészfog kíséretében abezuggal illetni merészelt.

Visszaesvén dülj meg te czuczilista embrió, hadd oltsak beléd egy kis tisztességet a lábszizzjal!

A pech.

Dudolja : *Márton Imre.*

*Bizony, bizony pechje van az Andrássyval is így tegyen,
Irodapárt lapjának, A ki úgy szólt, mint Kossuth ?
Pechje, mely az általános Pech, bizony pech, ily zavarba
Választójogból támadt. Keríteni a lapot,*

*Ennek szörnyü ellensége Eh, de mit ? Ha azok ketten
Az isten teremtette, Bokányisták lettenek,
És mit ért meg? Kossuth Ferenc Nem lett azzá »Klikk« uraság
Nyilatkozott mellette. S a hűségés hadsereg.*

*Hát ő most már mit csináljon Adja meg csak e jogot az
A vezérnek ellene ? Országgyűlés, ha lehet,
Felszurja a pennájára A klikk és az ő tábora,
S barázdát szántson vele ? Az sohasem adja meg.*

*Már pedig itt az parancsol,
Ki is mondta egyenest :
Debreczenben általános
Választójog sohse lesz !*

Feun Dávid politikai bazárja.

— Olázotos szalgója, exczelencz baron Fejérvári oreság, hej de nagyon gyól meheti o dalga, mert már ollan régen nem volta szerencsém! — Hogy nem éppend oly rózsásan medjen, mint én gandalok ? Nü, osztot elhiszek, mert én egy orosznyi tüviseket képelem oz excziád rózságyabo bele ! De hát mivel is szolgálhotom ? — Ógy ? O legojabb betöszedü-sztrájk odgya gandot excziádnok ? O gotába ! Osztot mernek beszélni, hogy ez o merengyilet o sajtuszabadeság ellen o baron ór legójabb sötétö találmángya és ennek hitelt odgyák még Bécsben is és ezért o pazicziója meg ingatt ? És mostand osztat o pazicziónt okor erüsíteni ? De miképpend ? — erre küllene o gyó tanács ? — Hát von roktáron oz excziád számáro edj, o mi éppend megfelelő. Ha már mondotta Á-t, akkor mondgya B-t is. Most már állgyo horezvonalbo o koalizion ellen o csotornatisztító és szemétszállító mankáok élén, ne tokorította a fűvárosba semmitse nem, hadd nőjje a szemét olyan mogosra, mint o miniszteriom, meglásson excziád, hodha o gyó szagtul nem, o böztül beodgya o derekát minden renitens hozofi és okkor megint biztas oz állásó Bécsben. — Tetczik ? Hát csak tessén fuganatbo venni, sok szerencsét hazzá exczelencz baron oreság !

Két távirat.

Az „egyetlen, aranyos“ *Lajoskának*

Debreczen.

Közgyűlési szónoklatodhoz gratulálok. Hogy prosperál az engedelmes birkahad ?

Atyuska.

A *Czár* Atyuskának

Pétervár.

Üdvözetlet köszönöm. Jobban, mint a tied.

Lajoska,

Ha olcsó és lelkiismeretes kiszolgálást keres, tessék fölkeresni a **20 év óta fenálló** **arany- és ezüst-ékszer és zsebóra üzletet**

KOSTYA JÁNOS Debreczen, Széchenyi-utca 1. szám

Dus választék!

a ref. kistemplom mellett.

Tulfizetés kizárva!

Szomjas Péter

városi rendőr a poszton.

Na hát mán asztat se hittem vóna, amit a mult héten meg kellett írnom, hogy a csizmadja leginyek egymással is háborut visejjenek a tuttom és engedélyezsem nekül. Mer' eddig úgy vót a dolog sorja, a mibe mán bele is szoktam, hogy a csizmadja leginyek a kimives leginyekkel szoktak kutya-macska barátságba lenni, niha-niha el is látták egymás baját alaposan.

de azir ninesen semmi baj, mer' ki mit kapott, megiri véle. mig visszafizetheti a köcsönt. — Hanem a multkor itt helybe, Csapó-ucezán mán egymással is halybakaptak a csizmadiákok, osztán mire a'tett helyire írkeztem, egyik a másiknak mán a mejjibe lütt, a hóhér kösse fel, mintha nem elig lett vóna annak az is, ha fűbe kollintja az ölmos bottal.

Kisőbbet osztán rájöttem, mir csipelik most egymást a dikieshuszárok, — azir, mer' a kimiveseknél mán megesappant a kereset, nem igen futtya belőlle virtuskodásra, hát szipen otthon ülnek, így oszt a csizmadja leginyek kítelenek egymás fején, hátán tróbalni ki az erejüket. Ez a keresetlen világ osztán még nekem is dógot csinál a kimivesekkel, mer' kijárnak az erdőre líppel inekelő madarakat fogdosni, akit a zsbogóba adnak el. Hát e tilalmas cselekedetír fülön is csiptem a mult héten ennyihányat, ezeknek ugy elhuzza a nótáját a tekintetes fűkapitány ur, hogy ezután maj' nem lesz kedvök egyebet fogdosni, csak kálvinista meg pápista varjut!

Ezen az egy verekedisen kívül nem is törtint más a mult napokba, olyan pildás vót a rend, a mi mán rigóta pildátlan, csak hummi apró jószágot lopkottak a csirkefogók, a miir nem irdemes kijönni az embernek a biketürisbül, hisz azoknak a nyavalyásoknak is ilni kell. A nagy rendbe osztán a lendőrnek, hálá legyik irte a papnak, ninesen is semmi dóga; még a fűkapitány ur is aszt tanálta ki unalmába, hogy a lendőri írkokokat meg dijnokokat is elláttattya egyenruhával, na, jól fognak kinizni belőle, — mán egy füst alatt tán el kék látni egyenruhával a fűkapitánság egereit meg patkányait is, hadd ismernének reájok, hogy azok is hévatalos szemilyek! —

Maga ténfereg ott a ház oldalánál Bugyi komám? Ne mennyik arra, Csapó uceza felé, mer most ippen kedd iczezakája van, maj' kimivesnek



nizik a csizmadija leginyek; huzzuk meg magunkat ikább itt a Ruczába ippen ma reggel csapoltak, ne hagygyuk szigyenbe azt a hordót, mig nyeldekelni birunk.

Uj fajta iskola.

<i>Szó a mi szó. hiányos a</i>	<i>Ha anyai örömökben</i>
<i>Leány nevelésünk.</i>	<i>Lesz részök. miképen</i>
<i>Tenni kéne s tán vezetni</i>	<i>»Kezeljék« a csecsemőt, hogy</i>
<i>Ezen téren nekünk.</i>	<i>Egészesen légyen. —</i>
<i>Mert mit ér a sok tudomány</i>	<i>No. ennek az iskolának</i>
<i>Számos tankönyvekben?</i>	<i>Lesz ám növendéke,</i>
<i>Nem sok hasznát veszí a lány</i>	<i>Kivált ha a fentartói</i>
<i>Annak az életben. —</i>	<i>Összekötik véle</i>
<i>Uj irányt a nevelésbe!</i>	<i>A Férjszerző intézetet,</i>
<i>Ez a jelszó mostan</i>	<i>A leány számára.</i>
<i>S ez iránynak iskolája</i>	<i>Ki a mamaképző kurzust</i>
<i>Lesz a fővárosban.</i>	<i>Jó sikerrel járta.</i>
<i>Mamaképző iskola. — ez</i>	<i>Ha így aztán férjert is kap</i>
<i>Leend neve annak.</i>	<i>A »végzett« leányka:</i>
<i>Hol lányokat, menyecskéket</i>	<i>Óriás lesz ez iskola</i>
<i>Arra oktatgatnak:</i>	<i>Látogatottsága.</i>

Ukáz.

— A Szentháromság irodából. —

Mi I. Imre. Debreczen királya, a Társországok és kapcsolt részek (Hortobágy és Angyalföld) császára, az egyház nagyhercege, a közgyűlési terem örgrófia stb. stb. e pártirodában összegyűlt főrendeinkhez és képviselőinkhez küldjük királyi üdvözlőnk.

Kedvelt Híveink! Csodálatosképen azt kell tapasztalunk az utóbbi időben, hogy tekintélyünk már nem esik azzal a mindeneket boldogító súlylyal a latba, mint hajdanta. Királyi tekintélyünk, a mely eddig pápai csalhatatlansággal ragyogott a megtámadhatatlanság ködében, némiképen alábbszállott. Mi okozta Nállatok e hirtelen változást? Mi a régiek vagyunk egészen. Ime . . . Jólleztünk anélkül, hogy a ti (és természetesen a *mi*) börtökre is ment volna a dolog. De meg ha lehetett a város vagyónával biztosítani a tisztviselőket, mi az Isten csudának kockáztattuk volna a magunk véres verejtékével szerzettet? Ez az egyik. A másik tény pedig az hogy mi még mindig azzal a tüzzel szónokolunk, mint régen. Még mindig hő vágyunk a képviselői mandátum, s mindama kedvezmény. amit a közönséges emberek potyának szoktak nevezni. Még mindig hüen kitarunk a maradiság mellett, s nines is szándékunk álláspontunkon változtatni. Hát miért nem viseltetek már olyan tisztelettel és bizodalommal hozzánk, mint régen?

Óh legyetek a régiek; vakok és engedelmes birkák!

Ha sikerült nagy, igen nagy vagyont, képviselőséget és mi egymást elérnünk, bent leszte — az ígéret földjén! Kövessetek hogy üdvözlőjete: Paranesoljuk. . . .

Kikhez egyébiránt királyi kegyelmünkkel állandóan hajlandók maradunk.

I. Imre s. k.

XIV. Lajos s. k.

Használja a híres Hajdusági pedrót egy doboz 50 fillér. Kapható Grósz Nagy Ferencz gyógyszerésznél Debreczen Kossuth utca 8. Arany egyszerű gyógyszerár.

Basa Balog és Hegyeshasu Horog

— a városháza parkjában. —



Balog: Inynye, deg megizzadtam koma a mult héten a városi közgyűlésbe, kivált az első nap, mikor Varga ecsém olyan szípen szólkolt, hogy utójjára majd elaluttam a nagy buzgalmas hallgatásába. De kelmedet nem sejtettem ott, komám.

Horog: Nem mehettem el, mer baja esett egy disztómnak, aszt kellett megszurni. Hát osztán mit vigeztek abba a gyűlésbe?

Balog: Hát sok mindenfélit, többek közt aztat is, hogy nem mengyünk el az uj füispán beiktatására.

Horog: Na biony aszt roszul vigeztik, komám, mert záptojással kék riszt venni azon az installáció, oszt kézzelfoghatólag adni tuttára a jöttmentnek, hogy ezen a mi földünkön ninesen számára hely. De távol, a suba alatt való leginkedis ikább gyávaság számba megy.

Balog: Ugyan mongya meg mán nekem komám, hogy mi lesz ebbül a világbul? Mán mindenki eligedetlen szoczilista, oszt e mián a multkoriba még ujságot sem tudott kapni az ember.

Horog: Nem igen bánom én aztat komám, ha akkor látok ujságot, mikor a hátam közepit. Ninesen abba semmi jó. Nekem az a jó, ha a birresseim, kondássaim, meg a többi eseléggyeim jól vigezik a dógokat, oszt hizik a disztóm, meg a marhám. A többit vigezzik el odafent a képviselő uraimék; hisz azir tartjuk a házőrző kutyát, hogy ugassik!

Főispáni vándordal.

1906. január 1-ére.

Már a Fejérvári kormány, A melynek a sima orrán Felcsusztam én a magasba, Keszervesen esett hasra.	A cipőm hiába nyűttem, A jó állás elmúlt fölem, Most kezemben a vándorbot, Nézem, merre az országot.
Azért foly az orrom vére, Mert én is elbuktam véle, Nekem is ajtót mutatnak, Mint egy csavargó kuvasznak	Miniszterem, adj uj szállást, Mert unom már a vándorlást, A köborlást idegenbe, Fogadj be a kebledbe.
Pedig bány cipőt elnyűttem Mig főispánságig nőttem, Azt hittem, e biztos állás Ad nekem nyugalmas szállást.	Egy kis osztálytanácsosság, Hisz ha te szólsz ingyen adják, Ha megbuktál legyen néked Én nálam e jó emléked.

Brachkrogen Dávid

— jókivánságai —



— Élgyed te esendüri fedezet olott, mint o pestmegyei füispán oreság.

— Ürvengyed te ollejan küzkedveltségnek, mint o Rokovszky oreság o szacziálistoknál!

— Ledjed te ollejan szivesen látott vendég, mint oz ój füispán lesz Debreczenben!

— Indjen szobodítsák meg o fájós fagadtul o esizmodio legények!

— O kisvosót masinájának o bógásó ledje o te oltóto zenéd!

— Ledje o te onyogi helyzeted ollejan biztas, mint o Fejérváry oreság állásó!

— Záptajással pecsételgyék meg o te népszereőségidet!

— Mólassa rojtod gyól o rendür, mikar püfölik tégidet oz ótészán!

— Ünvédelembül hositson hós felé a tejedet o tied felesig!

— Ledje o te neved minden héten oz ójságokba bene oz árverési hirdetméngyek küzött!

— O helyi vosót igozgotusága sináltosso neked mólabokot!

Modern apróhirdetések.

Melyik jószívü ur volna szives husz korona zálogot kiváltani fiatal csintalan asszonynak? Az irjon „csintalan asszony csipőtől talpig“ jeligére.

Sorsüldözött árva leány, ki minden pályán szerencsétlen volt, existentiáját biztosítani óhajtván, öregebb vagyonos ur barátságát keresi. Ajánlatok: „azé a rózsá, a ki leszakitja“ jelige alatt a kiadóba kéretnek.

Csintalan fiatal uri leány megismerkedni óhajtana oly gentleman uri emberrel, kivel állandó barátságot köthetne. Levelek: „Baba nines kizárva“ jeligére a kiadóba.

Azon előkelő, középkoru vagyonos uri nő, ki tulvilági boldogság után vágyódik, irjon csinos, barna fiatal embernek „vén kecske is megnyalja a sót“ jelige alatt.

Uri családból származó bakfis, unalma elüzése céljából levelezni szeretne hozzá ilő fiatal emberrel. Közelebi ismerettség és házasság nines ki zárva. Leveleket kér „nem lyó az embernek egyedül leni“ jelzés alatt a kiadóba.

Bugyi Sándor

debreezeni talvigás.



Na vasárnap kivadásztam magam. Komlósi, Szabó László, meg Barcza tanító urak aláson felkírték, hogy mennek ki velük, mer mir azír, hogy nem győzik haza szállítani azt a temintelen sok vadat, akkit majd elejtenek. Na jól van, neki biztattam a nyalkát, hogy most hozunk eezer fain portikát, hát csak gangosan szeggye a lábát. Azt nyertette rá hogy igenis érti.

Hát kimentünk, oszt ahogy elindulunk a tallón mingyá megpislantok én két nyulat egy vaczokba. Intek oszt Komlósi urnak hogy jöjjenek errébb; megértette, jött nagy settenkedve. Ahogy közeledik, az egyik tapsifülles elkezdi nyughatatlankodni, oszt ekkiesit fejébe emelkedett; mán aho vót közelébb, hogy mingyá kiugrik, de a másik ódalba löki oszt aszongya neki: sose mozogj annyok feküdj le, hisz csak Komlósi jön!

Le is fekütt szíp esendesen. Komlósi ur meg odajött hozzájuk három lipisre, ott megállott ezilba vette őket, elgyútotta puskát... hát az én jó Istenem akarhova tegye ü kigyelmit ehen úgy repül ki a számbul a pipa szárastul, mintha soha az agyaron se lett vóna, a két nyul meg még lejjebb húzódtott. Nosza Komlósi urnak se kellett több, aszt hitte, meglütte a két nyulat, oda szalad, hogy maj felveszi, igen ám csakhogy az én Tisza kutyám a lába alá került, oszt tejesített ü kigyelme olyan egy egissiges hasra való vágódást, hogy a szegin Tisza kutyám még most is beteg belé, mer mir azír hogy maj kinyomta a bélit. De mán erre a két nyul is felugrott, oszt elszalatt, mer attul filtek, hogy mámmeg ha feláll, ü rájuk tanál esni.

Ballagtunk tovább. Eezer csak Szabó tanító ur ledurrant egy nyulat, szípen el terefelte, csakhogy a vót benne az akadémia, hogy a Gyömbir kutyámat is kihoztam, oszt ammeg még nem vót kipallérozva a vadászásho, akkire való nizve a vót az első dóga hogy nyakon fogta a nyulat, bevitte az erdőbe, oszt addig ki se jött onnét, mig egy falat vót a nyulba, mindet bepofázta.

Na szípen vagyunk nyul dógába, elmilkedek magamban. Eezer csak oszt mesmeg Komlóssi urra került a sor, nem uifent ojan egy egissiges disztó nagy nyul ült fel előtte, mint egy tokjó. Oda is gyutott neki Komlósi ur, csakhogy a nyul meg elkezdett esufolódni, oszt úgy járta ott előttünk a kufereest, hogy még nyultánczba ojat sose faggyúztam. Komlósi ur dübe jött, oszt még egy porziót megeresztett a serébtül: mánhogy oszt merre tartotta a puskát, azt meg nem tudnám mondani, elíg a hozzá, hogy a nyul mámmeg még bokázni is kezdett.

Éééenneve a happaré ájjik beléd, hát te még esúfot üzöl itt az emberbül, így magamba, aval neki huzalkodok a löcesesel, oszt úgy fejen konditottam hogy mingyá felfordult.

Igy oszt mán vót egy nyúlunk:

Több nem is lett, mer mir azír, hogy Barcza tanító ur nevetőgöresöt kapot, oszt ájulva rogyott le a zombíkra. Kítelen vótunk félbehagyni a vadászással, mer aszonta, mikor ekkiesit józanodott, hogy ü nem megy tovább egy tappottat se, mer mir azír, hogy ha Komlósi ur még egy nyulra tanál lüni, ü tisztán kipukkan a nevetüstül.

Belegyőzöttünk, hogy neki is igassága van, így oszt nem is vadásztunk akkor mingyá tovább, ha leültünk, asztalt terítettünk egy zombíkra, előszettük a szeredásbul az elemőzsiát oszt elkészttünk falatozni. Valami kegyetlen jól esett a fain tepertős pogácsa, füstölt kolbász, meg a hideg ódalas, úgy nyeltük utánna az italt, hogy mán a nadáj se szophattya jobban a vírt.

Falatozás után oszt Komlósi ur tartott bennünket szóval. Elmesélte a többek közt, hogy eezer azír lett beteg, hogy egy fél dilelött tizenkét nyulat lütt rakásra, oszt hogy magának kellett hazaczipelni, hát megdagatt bele a lipé. Mászor meg aszongya egy vak özre tanált, akkit úgy megszánt, hogy szivessigbül lelütte a szemirül a hájogot. Mingy el is tudott menni az öz, azuta többször tanálkozott véle, de le nem lüné semmennyiir se. Az is teshezálló egy esettye vót, mikor a farkas állkapezáját lelütte a gyerekrül. Ugy vót az — aszongya, hogy amint a Nagy-Cserén ballagott a sürübe, hát ehen szalad egy farkas egy gyerekkel. Ü se vót rest, rögtön ezilba vette a farkast, még peig, hogy a gyereket halálos kinyába össze ne marja, az állkapezáját vette ezilba. — Le is lütte a fireg állkapezáját érvinyesen, úgy hogy a gyerek csak szípen lemaratt a farkasrül, ammeg elszalatt száj nekül. Ezt a farkast is látta mán azuta is többször aszongya.

Kérdem oszt tülle, hogy — mondok — aláson istálom, mivel eszik oszt az a farkas, mihóta szája nincs? Csak annyit szavazott rá, hogy aszongya nem értek én aho.

Na jól van, csakhogy mán esztet Barcza te-kintetes ur se hatta annyiba mer aszonta neki, hogy Imre, hallod i, nem is mernél te farkasra lüni.

Ü, aszongya, mán hogy ü!?

— Ohóm, aszongya Barcza ur.

— Na gyere aszongya, hajesunk tel egy farkast!

— Nem bánom, löki rá a szót Barcza ur.

Aval oszt mindnyájan felkerekettünk, oszt mentünk be az erdőbe, hogy nizzük hát, hogy lövi Komlósi ur a farkast.

Csak hajtyuk oszt az erdőt, csak hajtyuk, hát eezer csak lü ám egy teshezállót Komlósi ur. Mingyá

tuttam, hogy baj van, mer a Gyömbir kutyám kegyetlenkippen visitott. Oda szaladunk, hát tisztára csakugyan a kutyámat lütte le farkas hejt.

Na Imre, most lütted az első vadat, mongya neki Bareza ur, de az is szelid vót.

Igy biz a! Egy nyul meg egy kutya vót a tagja farába mikor elindultunk hazafelé.

De nem is megyek én többet Komlósi ural vadászni, mer még a Tiszára is rákeriti a sort. Aszondom!



Villamos csengők, telefonok, villámhárítók berendezését minden terjedelemben, javítását és évi gondozását legjutányosabban és jótállás mellett eszközzi **PÖLDVÁRI L.** debreczeni első Elektrotechnikai vállalata Kossuth-utca 1. szám (az udvarban). Villamos felszerelések, zseblámpák, kerékpárok és alkatrészek rak-tára. Képes árjegyzék ingyen. — Telefon szám 168.

Gumi- és réz-bélyegzők
festékpárnák, számozógépek és izléses **nyomatványok**
gyógyszerészek részére papir-
pecsét bélyegek
legolcsóbb beszerzési forrása, az
Első debreczeni
RUGGYANTA BÉLYEGZŐ-GYÁR és nyomda,
Simonffy-utca 5-dik szám.

Apró hirdetés 1 krajczár.

A „Debreczeni Reggeli Ujság” módot akarván nyújtani bárkinek, még a legszegényebb embernek is, hogy előforduló szükségleténél a

„Debreczeni Reggeli Ujság”

apró hirdetéseit igénybe vehesse, e czélből az apró hirdetéseket

szavanként egy krajczárért közlik.

Ily módon mindenkinek alkalma nyílik egy tíz szavas hirdetést 10 kr.-ért közzé tenni.

A Debreczeni Reggeli Ujság kiadóhivatala Piacz utca 43. sz.

Tüdő, nyak, asztma és gégefő-betegek figyelmébe.

Aki tüdő vagy gégefőbajától avagy régebbi asztmáját — ha akár milyen makacs és gyógyíthatatlannak is látszik — szabadulni akar, egyszer és mindenkorra forduljon: **A. Wolffszky Berlin N., Weisenburger strasse 79.** ki ingyen és bérmentve küldi meg bárkinek árjegyzékét és a gyógymódszer leírását. Ezernyi köszönő és hálalirat bizonyítja a gyógyszer kitünő voltát.

Aláírási felhívás.

Debreczen sz. kir. város és vidéke t. közönségének tudomására hozzuk, hogy

„KÖZPONTI BANK”

m. sz. czég alatt korlátolt felelősség alapján álló szövetkezetet alakítottunk, mely czéljául tűzte ki **olcsó hitelnyújtás** által a gazdasági, ipari és kereskedelmi **érdekek istapolását.**

A szövetkezet 4 éves évtársulatot alakít, heti 50 fillér törzsbetéttel s **működését 1906. évi január hó 1-én hivatalos helyiségében Piacz-utca 65 ik szám, (Czégely ház) megkezdi.**

Debreczen, 1905. év október hó 28-án.

Az igazgatóság:

Szávay Gyula,

Lestyán Adorján,

keresk. és iparkamarai titkár, kir. tanácsos kir. közjegyző, elnök.

Lichtblau Albert,

Dr. Nyiri Ernő,

ügyvezető igazgató.

jogtanácsos jegyző.

Epilepsia.

Aki nehéz korban görcsökben és egyéb idegbajokban szenved, az kérje az erről szóló röpiratot. Kapható ingyen és bérmentve: **Schwauen-Apotheke, Frankfurt a M.**

„URSUS”
a legtökéletesebb vas erenda szerkezetű, szabadalmazott

borsajtó
felsőnyomással, a törköly egy darabban vehető le, a mint vasrészekkel nem érintkezik s így a bor megfeketedése kizárva. Legmagasabb nyomóképesség.
Honi gyártmány!

Budweizsi és honi gyártmányu **porcellán,** valamint meidinger-köpeny és öntöttvas **kályhák,** minden szerkezetű vas és porcellán burkolatu **konyhák.**

Vadászfegyverek és felszerelések, revolverek, hűvelyek és tölények.

Lőpor áruda. Ujdonság! Brawning rendszerű ismétlőfegyver 1904 minta. Képes árlap ingyen és bérmentve.

Tóth Gyula
Debreczen. Piacz-utca 20-27.

ETERNIT-PALA AZBESZT CEMENT-PALA

HATSCHEK LAJOS SZAB.

Gyár: NYERGES-UJFALU.

Elpusztithatatlan, könnyű, tetszetős, olcsó és tűzálló tető-fedőanyag.

ETERNIT MŰVEK képviselte és raktára:

LUKÁCS VILMOSNÁL DEBRECZEN, Hatvan-utca 5. szám.

Elsőrangú referenciák. — Jótállás. — Évi gyártás 1500 kocsirakomány. — Kérjen ismertetést.



Legjobb bajuszpedró a
hires debreczeni

**„CZIVIS“
BAJUSZPEDRO.**

Nem tépi, jól össze ogja
s neteti a bajuszt.

1 doboz ára 40 fillér.

Készítője s főraktára

Mihalovits Jenő

gyógyszertára

DEBRECZEN, a városházzal
szemben.

A Horváth-féle

gőzfűrész telepen

vágott tölgy tűzifa

100 kilogrammonként

75 kr-ért

kapható.

Nagyobb vételnél árkedvezmény.

Lám Sándor

üveg és porcellán üzlete

DEBRECZEN, Piacz- és Hatvan-utca sarok.

Külföldi bevásárlási utamból hazatérve, üzletemet megnagyobbítva, a modern kor izlésének megfelelőleg, teljesen átalakítva rendeztem be.

Üzletem a nagy modern világvárosok nagy üzletei mintájára van berendezve, hol a legnagyobb kényelem s a legszebb újdonságok nagy halmazban s a legszebben csoportosítva gyönyörködtetőleg hatnak a szemlélőre, az újonnan berendezett emeleti szalonokban.

Menyasszonyi kelengye:

valódi angol, német és karlsbadi tea, kávé, mocca, mosdó és étkezészetekből; vizes, boros, sörös, likőrös és befőttés készletekből; valódi berndorfi chinaezüst és alpacca evőkészletek; alkalmi ajándéktárgyakul: majolika, fayence és chinaezüst díszárak; salonok díszítésére: majolika oszlopok, virágvázák, salon asztalkák, faldíszek; dohányzó asztalkák, szivarkészletek.

Miután áruimat eskis a legnagyobb és legnevezetesebb gyárosoktól direkte szerzem be, ama kellemes helyzetben vagyok, hogy m. tisztelt vevőimnek a legolcsóbb és legjutányosabb árban boesáthatom rendelkezésére, mely minden versenyt kizár.

Valódi angol, bronz ebédli és salon lámpákban

nagy választék.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz, a főpostával szemben.